

СЛОВО ЗА БОГОЯВЛЕНИЕ

„Необятният Извор, от Който блика живот за всички човеци, Изворът, Който няма предел, се покрива с оскъдна... вода. Този, Който присъства навсякъде и всичко изпълва, Непостижимият за Ангелите и Невидимият за човеците иде да се кръсти драговолно” (Свещеномъченик Иполит Римски, Слово за празника Богоявление).

Не е по силите на човека, възлюбени, да обхване с ум, чувства и слово себепонизяването, смирението, човеколюбието на въплътения Бог! „Необятният Извор, от който блика живот за всички човеци”, днес пристъпва да се облече в Йорданските струи, за да обнови разядената от греха наша природа. Напълно Безгрешният, пред Когото и небето е нечисто (срв. Иов 15:15 според славянския текст), иде, за да приеме покаяно кръщение и да избели отровната багра на човешкия грях (срв. Исая 1:18). Неизразимо Чистият влиза в Йордан и свежда глава под ръката на Кръстителя, за да избистри тинестото русло, в което тече човешкият живот. „Изворът, Който няма предел, се покрива с оскъдна... вода”, за да умие греховете на митарите и грешниците и на всички, които чуят призива Му: „покайте се и вярвайте в Евангелието” (Марк. 1:15). Наглед Той е немощен като всички човеци, но – отново по думите на св. Иполит – „макар и да жадува,... храни хиляди, ...изпитва умора и дава покой на уморените, «няма де глава да подклони» (Мат. 8:20), а държи всичко в десницата Си, страда и лекува немощите, търпи удари и дава свобода на света”.

Необятният Извор на свободата дава свобода на човека, поробен от греха. „Този, Който присъства навсякъде и всичко изпълва... иде да се кръсти драговолно”, за да избави човека от веригите на греха, иде да го освободи от робската му представа за свобода. Но ще пожелае ли драговолният роб на греха да се раздели с робското си разбиране за свобода? Влюбеният до забрава в греха човек стига дотам, че е готов да разложи собствената си личност в името на нейната „свобода”, в името на девиза „всичко е позволено”. Омаяният от греха човек се опива от стихията, която ражда „свобода” от истината, и в крайна

сметка – „свобода” от самата човечност на човека, „свобода”, която му позволява да се валя в тинята на подчовека с неговите отприщени желания и нагони, да се къпе до несвят в блатото на собственото си робство. Би ли могъл такъв човек да прозре, че истината и свободата са едносъщни? Би ли могъл да разбере, че свободата без истина е лъжесвобода? Да, ако пожелае Истината да го направи свободен (Иоан. 8:32), ако се съгласи тя да го освободи от робската му илюзия за свобода, ако се реши да не робува на хаоса от тъмни влечения, щения, кошмарни мисли, разкривени чувства; ако поиска да не робува на робството, припознавано като „свобода”. Безмерно смиреният Човеколюбец, възплътеният Син Божий, Изворът на жива вода търпи удари от миражно свободните роби на греха и в замяна предлага и дава свобода на света.

Кой ще получи свободата, дарявана от Бития и Заплювания, кой ще бъде умит от Приелия покаяно кръщение в Йордан? Този, който повярва в Него, който не презре божественото Му смирение, който склони глава и сърце пред непостижимото себепонизяване на Всемогъщия, който Го обикне „с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум” (Мат.22:37), отрече се от себе си, вземе кръста си и Го последва (Мат. 16:24). Напоени с истина слова, които ни изправят пред собствената ни съвест, зоват ни към безпощадно честна оценка на собствения ни живот във всичките му прояви.

Да ни изцери, да ни просвети, да ни очисти, Христос Бог, за да прозрем, да се издигнем над бездната на собственото си нищожество, да се разделим с всички свои маски, с всички лъжливи представи за себе си, да се освободим от измамната си робска „свобода”, да станем истински свободни, та с дух и истина да служим на Триединия Бог, благоговейно да славим Бог Отец, Чийто глас днес иде от небето, Бог Син, Който се кръщава в Йордан и Бог Дух Свети, Който във вид на гълъб слиза над Кръщавания – едносъщна и неразделима Троица – сега и всякога, и в безкрайността на бъдещия век. Амин!